ការការពារទប់ស្កាត់គ្រោះថ្នាក់ចំពោះពលករក្នុងការងារនេសាទ(នាវានេសាទ・ចិញ្ចឹមជលផល)

សេចក្តីផ្តើម

កូនសៀវភៅនេះ សរសេរណែនាំអំពីប្រការត្រូវប្រុងប្រយ័ត្ន ជៀសវាងបណ្តាលអោយមានរបួស ឬជម្ងឺ ពេលអ្នកកំពុងបំពេញការងារនេសាទ។

ជាមួយនឹងការគោរពការណែនាំរបស់អ្នកត្រួតពិនិត្យ ដូចជានាយនាវាឬប្រធាននេសាទជាដើម, ការធ្វើសកម្មភាពការពារខ្លួនដោយខ្លួនឯង ពិតជាសំខាន់ណាស់។

សូមកុំធ្វេសប្រហែសឬភ្លេចប្រការប្រុងប្រយ័ត្នដែលមានសរសេរនេះ រាល់ពេលកំពុងធ្វើការ។

សូមធ្វើការដោយសុខភាពល្អ, ចុះពីនាវាដោយសុខភាពល្អ និងត្រលប់ទៅជួបជុំគ្រួសារដោយក្តីញញឹម។

※ មានជាភាសាជប៉ុនផងដែរ ប្រសិនបើមានចំនុចណាមិនយល់ សូមសួរបញ្ជាក់ថ្នាក់លើដែលជាជនជាតិជប៉ុន។

| ការងារនេសាទលើនាវានេសាទ(ការងារលើនាវា។ល។)

1. ពេលឡើងនាវា

(1) រលកសមុទ្រ និងលំយោលតួនាវា

រលកដោយសារខ្យល់និងរលករីកដាល លាយឡំគ្នាបង្កើតជារលកសមុទ្រ។ ចលនានៃផ្ទៃសមុទ្រនោះគឺស្មុំញ៉ាំ។ រលកសមុទ្រ បុកផ្ទប់នឹងជាន់នាវាពីទិសដៅណាមួយ ចំពេលមិនបានគិតទុក ដែលបណ្តាលអោយនាវិកត្រូវរបួស និងអាចនាំទៅក្នុងសមុទ្រ។

តួនាវាមានចលនាលំយោលស្មុំញ៉ាំ ទៅតាមរលកដោយសារខ្យល់និងរលករីកដាល, ល្បឿននាវានិងការផ្លាស់ប្តូរទិស។

ខុសពីលើគោក, លើនាវាពេលមានលំយោល ហើយរលកសមុទ្រវាយបក់បោកផង, ប្រសិនបើមិនប្រុងប្រយ័ត្នចំពោះជំហ៊ានជើង និងស្ថានភាពជុំវិញទេ នឹងអាចដួលធ្លាក់ចូលសមុទ្រ។

លំយោលនាវានិងរលកសមុទ្រ មិនប្រាកដថាស៊ីសង្វាក់គ្នាទេ។ លំយោលនិងរលកសមុទ្រដែលយើងស្មានមិនដល់ អាចកើតមាន។ នាពេលនោះ ត្រូវស្រមៃគិតទុកជាមុនថាតើត្រូវដោះស្រាយបែបណា។ ចាំបាច់ប្រុងប្រយ័ត្នចំពោះការដែលថា វាមិនមែនជាចលនានៅដដែល ដូចជាទោងបាស់ម្ខាងៗនោះឡើយ។ ការគិតថា「លើកមុនមិនអីលើកនេះក៏មិនអីដែរ」មិនប្រើលើនាវាទេ។

ពេលកំពុងធ្វើការលើជាន់នាវា, ត្រូវប្រុងប្រយ័ត្នដោយមិនត្រូវភ្លេចស្តាប់សញ្ញាប្រកាសអាសន្នពីអ្នកឃ្លាំមើលលើទីខ្ពស់ឬលើជាន់នាវា ដែលកំពុងឃ្លាំមើលរលកសមុទ្រឡើយ។ ជាពិសេសពេលកំពុងនេសាទពេលយប់ ភ្លើងបំភ្លឺដាក់លើជាន់នាវា ធ្វើអោយពិបាកមើលឃើញផ្ទៃសមុទ្រ ដែលជាហេតុចាំបាច់កាន់តែប្រុងប្រយ័ត្នថែមទៀត។ ដាច់ខាតត្រូវពាក់អាវការពារជីវិត ដើម្បីបង្ការការដួលធ្លាក់ក្នុងសមុទ្រ។

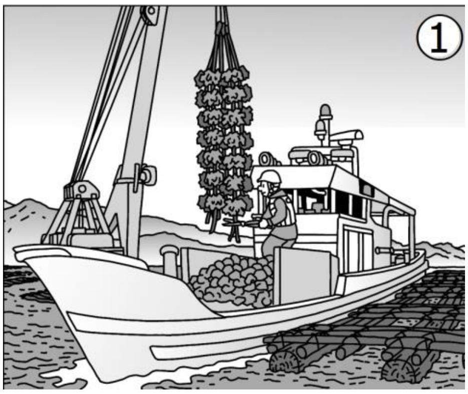

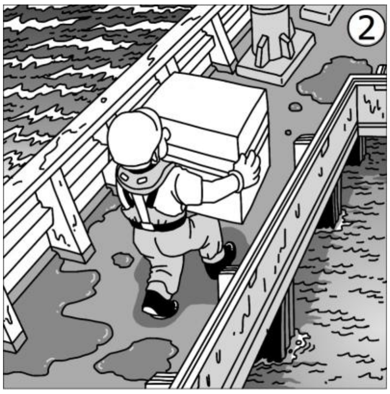

- ប្រយ័ត្នក្បាល! ①
- ផ្លូវដើរសុវត្ថិភាពណា ②
- ពេលចុះឡើងកាំជណ្តើរឬជណ្តើរដាក់តោងឡើង, មាន3ចំនុចទ្រទ្រង់រក្សាលំនឹងដងខ្លួនដែលជាបទបញ្ញាតិ ③

2020.3

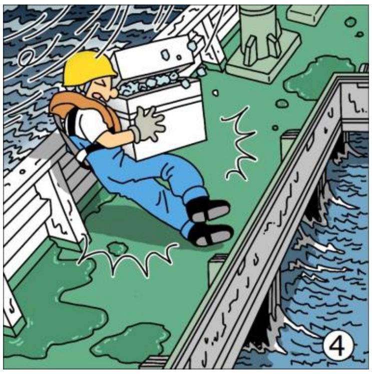

- លំយោលមិននៅនឹងទេ ④
- ពេលធ្វើការលើដាន់នាវា ត្រូវប្រើខ្សែការពារជីវិត ឬពាក់អាវការពារជីវិត។ ហើយពេលចាំបាច់គឺទាញខ្សែពាក់សុវត្ថិភាព ⑤
- ពេលតួនាវាយោលខ្លាំង ត្រូវចងភ្ជាប់របស់ដែលអាចបំលាស់ទី ⑥

(2) មានទំលាប់(វិន័យ)ទាំងនេះ រៀបចំ • រៀបរយ • សំអាត • ស្អាតបាត

សម្រាប់ការងារលើនាវាដែលជានិច្ចកាលមានលំយោល ហើយរលកសមុទ្របុកផ្ទប់នឹងដាន់នាវា, ដើម្បីសុវត្ថិភាព ចាំបាច់ជាពិសេសត្រូវមានទំលាប់ រៀបចំ • រៀបរយ • សំអាត។ នៅលើដាន់នាវា ប្រសិនបើគ្មានការរៀបចំ • រៀបរយ • សំអាតទេ ពេលនាវាយោល អាចជំពប់ជើងនឹងរបស់របរ, កេសដាក់គ្រឿងសមុទ្រដែលរាយប៉ាយនោះ ក៏រំកិលលើដាន់នាវា ហើយប៉ះត្រូវនាវិក។

1) រៀបចំ

រៀបចំជាការបែងចែករបស់ចាំបាច់និងរបស់មិនចាំបាច់ ហើយរបស់មិនចាំបាច់គឺបោះចោល។ ស្អីក៍ដោយចេះតែបោះចោលជាមួយគ្នាក្នុងសមុទ្រទាំងអស់ ត្រូវបានហាមឃាត់ដោយច្បាប់។ ត្រូវអនុវត្តន៍តាមវិធី ណែនាំពីថ្នាក់លើ។ ⑦

2) រៀបរយ

រៀបរយជាការបែងចែកប្រភេទនៃរបស់ចាំបាច់ និងដាក់នៅកន្លែងសុវត្ថិភាព និងងាយស្រួលយកពេលប្រើ។ របៀបរៀបរយ ត្រូវបានកំនត់ទៅតាមប្រភេទនាវានេសាទ ដូចនេះត្រូវអនុវត្តន៍ដោយគោរពតាមការណែនាំរបស់ថ្នាក់លើ។ របស់ធ្ងន់ របស់ងាយដួលរលំ ចាំបាច់ត្រូវចងភ្ជាប់។ ⑧

3) សំអាត

សំអាតជាការធ្វើអោយស្អាត ដោយកំចាត់ប្រឡាក់ឬសម្រាមចេញ។
ដាន់នាវាពេលកំពុងនេសាទគឺប្រឡាក់ដោយឈាមកកនៃត្រី។ ដូចនេះត្រូវសំអាតទៅតាមស្ថានភាពនោះដើម្បីកុំអោយរអិលដែលបណ្តាលអោយដួល និងគ្រោះថ្នាក់ធំដូចជាការដួលធ្លាក់។ ⑨

4) ស្អាតបាត

ស្អាតបាតជាការបោកគក់សំលៀកបំពាក់និងលាងដៃ, សំលាប់មេរោគឧបករណ៍ចម្អិនអាហារជាដើម និងរក្សាអនាម័យជុំវិញខ្លួន។ វាចាំបាច់សម្រាប់ការការពារទប់ស្កាត់ការកើតមានជម្ងឺ។ ⑩

5) វិន័យ

ការមានទំលាប់ រៀបចំ▪រៀបរយ▪សំអាត▪ស្អាតបាត ហៅថា「វិន័យ」។ ទាំងនេះជាប្រការចាំបាច់ដែលជាមូលដ្ឋាននៃការរក្សាអនាម័យសុវត្ថិភាពក្នុងនាវា។

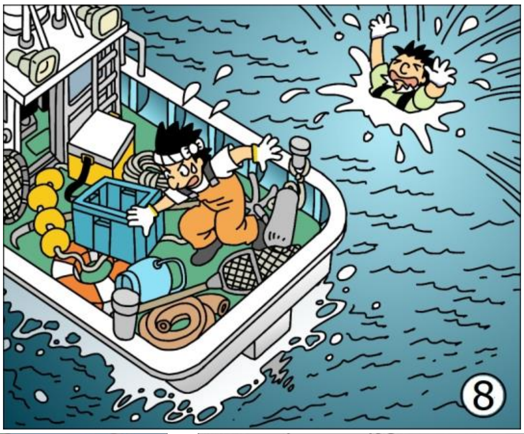

2. របស់អាចបង្ករគ្រោះថ្នាក់ និងសញ្ញាសុវត្ថិភាព

(1) ការប៉ះពាល់ប្រើប្រាស់របស់អាចបង្ករគ្រោះថ្នាក់

នៅលើនាវាមានរបស់គ្រោះថ្នាក់(ហ្គាសសំពាធខ្ពស់, សារធាតុងាយឆេះ, សារធាតុមានជាតិពុល) ចំនួនច្រើន។ ត្រូវប្រុងប្រយ័ត្នគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការប៉ះពាល់ប្រើប្រាស់ ដោយគោរពតាមសញ្ញាប្រកាសអាសន្ននិងថ្នាក់លើ។

1) **ហ្គាសសំពាធខ្ពស់**៖ មានដូចជាហ្គាសអាសេទីឡែនប្រើក្នុងការផ្សារដែក, សារធាតុរាវធ្វើអោយត្រជាក់ទូទឹកកក, ហ្គាសLPប្រើសម្រាប់ចម្អិនអាហារជាដើម។ វាអាចបណ្តាលអោយ ឆាបឆេះនិងផ្ទុះ, ពុលហ្គាសនិងខ្វះអុកស៊ីហ្សែន, របួសដោយត្រជាក់កកជាដើម។ មិនត្រូវបំលាស់ទីពីកន្លែងទុកដាក់ដោយគ្មានមូលហេតុ និងចាំបាច់ប្រុងប្រយ័ត្ន មិនបន្ថែមការប៉ះទង្គិចខ្លាំងដល់កំប៉ុងធុងហ្គាស ឬធ្វើអោយខូចស្នាមដល់ក្បាលវ៉ាល់ និងបំពង់ទុយោឡើយ។

2) **សារធាតុងុតឆេះ**៖ មានដូចជាប្រេងឥន្ធនៈរបស់ម៉ាស៊ីន, ប្រេងកាត, ថ្នាំលាបនិងសារធាតុរាវរំលាយ ជាដើម។ មិនត្រូវដាក់ចំហេះភ្លើងក្បែរកន្លែងទុកដាក់ឡើយ។

3) **សារធាតុពុល**៖ មានដូចជា អាស៊ីតស៊ុលផួនៃសាធាតុរាវរបស់អាគុយ, សាប៊ូកាត់កំណរក្នុងបំពង់ទឹកសមុទ្រជាដើម។ ប្រសិនបើស្រូបហ្គាសចូល ហើយអង្គធាតុរាវមានជាប់នឹងស្បែក វានឹងបង្ករអោយមានការពុលនិងរលាក។ ពេលប្រើប្រាស់ ចាំបាច់ត្រូវប្រើឧបករណ៍ការពារ(វែនតាការពារឬស្រោមដៃការពារអាស៊ិត)។ ករណីប្រើប្រាស់សាប៊ូដើម្បីបន្សាបជាតិពុល•សំលាប់មេរោគ ចាំបាច់ប្រុងប្រយ័ត្នយកអត្រាលាយបន្សាបដែលសុវត្ថិភាព។

4) **របស់គ្រោះថ្នាក់ដ៏ទៃ**៖ នៅនាវានេសាទ មានករណីរងរបួសធំៗច្រើនដូចជា ដោយសារធ្មេញត្រីឆ្លាមនិងម្ជុលបបែល, ដង្កៀបក្តាមព្រិល, និងព្រុយខ្នងត្រីម៉ាហ្គឺរ៉ុជាដើមដែលនេសាទបាន ដូចនេះត្រូវប្រុងប្រយ័ត្នកុំប៉ះពាល់។

(2) សញ្ញាសុវត្ថិភាព

នៅលើនាវា ដើម្បីការពារទប់ស្កាត់គ្រោះថ្នាក់ដូចខាងក្រោម, មានសញ្ញាផ្សេងៗត្រូវបានបិតបង្ហាញ។ តោះមកយល់ដឹងខ្លឹមសារទាំងនោះ។

ឧទាហរណ៍បង្ហាញខាងក្រោមនេះគឺស្តង់ដារឧស្សាហកម្មជប៉ុនZ9104「សញ្ញាសុវត្ថិភាព」

សញ្ញាហាមឃាត់៖ ជាសញ្ញា ហាមចូល និងហាមធ្វើ។		
ហាមដាច់ខាតចំហេះភ្លើង	ហាមចូល	ហាមឆ្លងកាត់
សញ្ញាអាសន្ន៖ ជាសញ្ញាជម្រុញប្រុងប្រយ័ត្ន។		
សារធាតុពុល	ប្រយ័ត្នដួលធ្លាក់	ប្រយ័ត្នឆ្លងអគ្គិសនី
សញ្ញាស្ថានភាពសុវត្ថិភាព៖ ជាសញ្ញាដើម្បីបង្ហាញទីតាំងនៃច្រករត់គេចខ្លួន, ទីកន្លែងប្រអប់ថ្នាំសង្គ្រោះបឋម និងគ្រែស្នែងអ្នករបួសជាដើម។		
		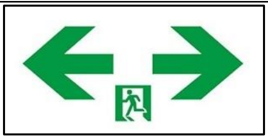
បង្ហាញច្រករត់គេចខ្លួន	ប្រអប់ថ្នាំសង្គ្រោះបឋម	បង្ហាញផ្លូវឆ្លងកាត់
សញ្ញាបង្ការអគ្គិភ័យ៖ ជាសញ្ញាបង្ហាញកន្លែងទុកដាក់ឧបករណ៍ពន្លត់អគ្គិភ័យ។		
ឧបករណ៍ពន្លត់អគ្គិភ័យ	ឆ្នុកពន្លត់អគ្គិភ័យ	
សញ្ញាបញ្ជា៖ ត្រូវគោរពបញ្ជានៃសញ្ញា។		
ពាក់មួកការពារ	ពាក់ម៉ាស់	ពាក់វ៉ែនតាការពារ
ធ្វើសញ្ញាបង្ហាញប្រាប់អោយប្រុងប្រយ័ត្ន ចំពោះទីកន្លែងគ្រោះថ្នាក់ផ្សេងៗ ដោយលាបពណ៌ខ្មៅនិងលឿង ឬប្រើខ្សែពួរ។		

3. ស្លៀកពាក់, ប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ការពារត្រឹមត្រូវ

- ○ កដៃអាវដែលមិនបានបិទជិត រមូរចូលឧបករណ៍មូរសំណាញ់(Net Haulers)។ ⑪
- ○ ជាយអាវពាក់ក្រៅ រមូរចូលឧបករណ៍មូរកោណ(Cone Roller) សម្រាប់លើកដាក់សំណាញ់។ ⑫

ពេលកំពុងធ្វើការ ត្រូវស្លៀកពាក់ សំលៀកបំពាក់ការងារ, ស្បែកជើងសុវត្ថិភាពឬស្បែកជើងកៅស៊ូកវែងសុវត្ថិភាព អោយបានត្រឹមត្រូវ។ កដៃអាវ និងជុំវិញចង្កេះសំលៀកបំពាក់ ត្រូវបិទឡេវជាដើមអោយជាប់ ព្រោះវាអាចរមូរចូលម៉ាស៊ីនម៉ូទ័រវិល។ហើយត្រូវប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ការពារសមស្របទៅតាមការងារ ដូចជាអាវការពារជីវិត, ខ្សែក្រវាត់សុវត្ថិភាព, ខ្សែការពារជីវិត និងមួកការពារជាដើម។

○ ពេលប្រើប្រាស់ខ្សែលែនយ៉ាដ(Lanyard)នៃក្រវាត់សុវត្ថិភាពដែលមានប្រដាប់ស្រូបចរន្តឆ្លង(Shock Absorber) ធ្វើជាខ្សែការពារជីវិត, ចាំបាច់ត្រូវគិតពីការលូតបន្ថែម(ចាប់ពី1m)នៃប្រដាប់ស្រូបសំណើម។

○ មួកសុវត្ថិភាព ការពាររបស់ឆាប • ធ្លាក់លើក្បាល។ ផ្ទៃរបាំង ការពារភ្នែកនិងមុខ ពីផ្លែសន្ទូចឬត្រីហោះមក។

- ○ ខោអាវភ្លៀងក៍ត្រូវបិទដៃនិងជាយអាវអោយណែនជិតដែរ។ អាវការពារជីវិតត្រូវពាក់ពីលើអាវភ្លៀង។ ⑬
- ○ ពិនិត្យមើលថាស្បែកជើងកៅស៊ូកវែងឬ ស្បែកជើងកៅស៊ូកវែងសុវត្ថិភាព បាតវាមិនរអិល។ (ស្បែកជើងកៅស៊ូកវែងសុវត្ថិភាព ដូចគ្នានឹងស្បែកជើងសុវត្ថិភាពដែរ គឺផលិតពីជ័រសាំងតេទិក ឬផលិតពីដែក ការពារចុងស្បែកជើងពីការប៉ះទង្គិច។) ⑭

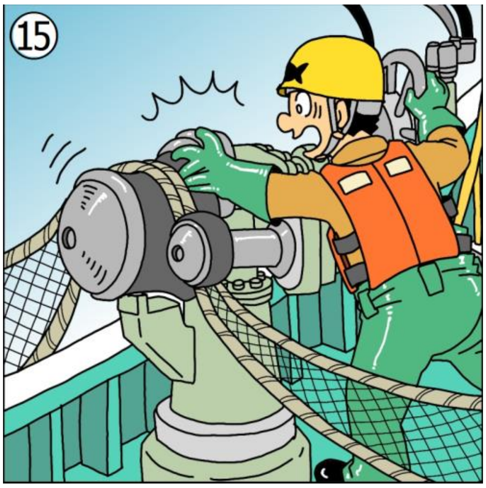

○ ស្រោមដៃការពារដៃអ្នកពីរបួសនិងការប្រឡាក់ ប៉ុន្តែប្រសិនបើមិនពាក់អោយបានត្រឹមត្រូវ វាអាចរមូរចូលម៉ាស៊ីន។ ⑮

4. ជម្ងឺដែលត្រូវប្រុងប្រយ័ត្ននិងការការពារ

ចំពោះឧស្សាហកម្មនេសាទ ពេលខ្លះធ្វើការយប់សម្រាកថ្ងៃដែលផ្ទុយគ្នាថ្ងៃយប់ ហើយពេលខ្លះធ្វើការនិងសម្រាករយៈពេលខ្លីសារចុះឡើង ដូចនេះប្រសិនបើមិនគ្រប់គ្រងស្ថានភាពសុខភាពអោយបានហ្មត់ចត់ទេ អាចបណ្តាលអោយមានរបួសនិងជំងឺ។ ពេលធ្វើការ ត្រូវចេះគ្រប់គ្រងសុខភាពខ្លួនដោយខ្លួនឯង។ វាចាំបាច់ផងដែរ ដែលមិត្តរួមការងារជួយណែនាំអោយប្រុងប្រយ័ត្នស្ថានភាពសុខភាពទៅវិញទៅមក។

លើនាវា ទោះឈឺបន្ទាន់ នាវាមិនអាចត្រលប់ទៅផែភ្លាមបានទេ។

នៅជប៉ុន ក្រុមហ៊ុនអោយបុគ្គលិកនាយោជិកទទួលការពិនិត្យសុខភាពមួយដងក្នុងមួយឆ្នាំ។ សូមពិនិត្យសុខភាពពុំខាន។ ហើយនាវិកគួប្រើប្រាស់អោយសកម្មនូវ 「សេវាប្រឹក្សាសុខភាពឥតគិតថ្លៃ」 ដែលធ្វើជារៀងរាល់ឆ្នាំខែ9 ចំពោះសុវត្ថិភាពអនាម័យការងារនៃនាវិក ក៍ដូចជាពិនិត្យវិញ្ញាបនបត្រសុខភាពប្រចាំឆ្នាំ ក្នុងកូនសៀវភៅរបស់នាវិក។

(1) គ្រុនក្តៅ

គ្រុនក្តៅកើតមានពេលធ្វើការយូរម៉ោងនៅបរិដ្ឋានដែលមានសីតុណ្ហភាពខ្ពស់សំណើមច្រើន ដូចជានៅជាន់នាវាដែលពន្លឺព្រះអាទិត្យប៉ះត្រូវ។

ទោះជាមិនស្រេកទឹកក្តី ចូរទទួលទានជាតិទឹកនិងជាតិអំបិល ហើយសម្រាកទៀងទាត់នៅកន្លែងរហើយ។ ⑯

ហើយបើមានរោគសញ្ញាដូចខាងក្រោម អាចជាគ្រុនក្តៅ ចាំបាច់មានវិធានការ។ ⑰

1) វិលមុខធឹងធោង, ខ្យល់ចាប់ →សម្រាកនៅកន្លែងរហើយ

2) ចង់ក្អួត, រសេះរសោះពេញខ្លួន →ទៅបន្ទប់ពេទ្យ

3) ដើរមិនត្រង់, ហៅមិនឆ្លើយ →ដឹកសង្គ្រោះបន្ទាន់

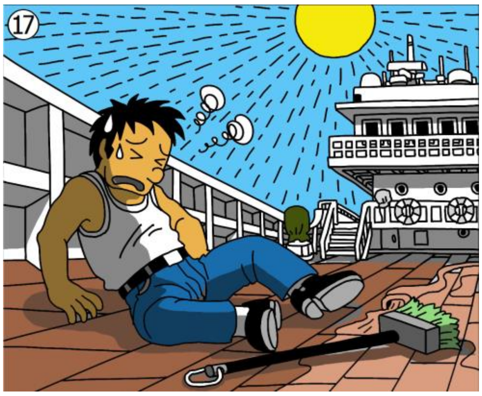

(2) កំដៅខ្លួនចុះទាប

ពេលត្រូវហាលភ្លៀងខ្យល់ត្រជាក់ឬរលកសមុទ្រយូរ ធ្វើអោយកំដៅខ្លួនចុះទាប ដែលអាចស្លាប់ក៍មាន។ ⑱

ដងខ្លួនញ័រញាក់ ហើយចុះខ្សោយដោយភាពរងារ → ធ្វើអោយកក់ក្តៅខ្លួន, ផឹករបស់ក្តៅៗ ⑲

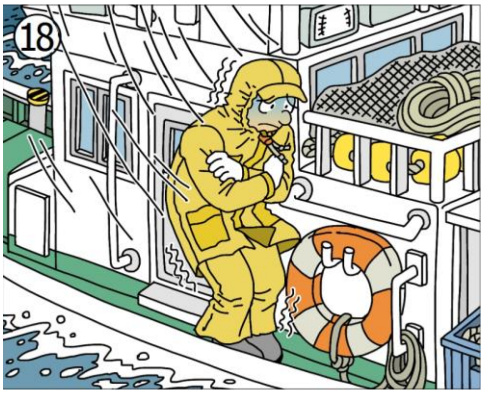

(3) រោគសញ្ញាឆ្លង

<ជម្ងឺឆ្លង>ដូចជាគ្រុនផ្តាសាយធំឬរលាកក្រពះពោះវៀនដោយវីរុស ងាយនឹងរីកឆ្លងលើនាវាដែលមានកន្លែងរួមគ្នានិងចង្អៀត។ ចាំបាច់ត្រូវថែរក្សាអនាម័យកន្លែងរស់នៅ។ ដើម្បីការពារពុលអាហារ, ទឹកស្អាតត្រូវសំលាប់មេរោគ, មិនត្រូវផឹកក្រៅពីរបស់ដែលសំអាត ហើយការសំលាប់មេរោគជាតិពុលពីឧបករណ៍ចំអិនអាហារ ក៍មិនអាចខ្វះបាន។ ⑳ ㉑

(4) ឈឺចង្កេះឬខ្នង

ការកាន់លើករបស់ធ្ងន់, ជំហរដងខ្លួនប្រឹងហួស អាចធ្វើអោយឈឺចង្កេះទៅតាមចលនា។ ពេលកាន់លើករបស់ធ្ងន់មិនត្រូវធ្វើជំហរដងខ្លួនប្រឹងហួសឡើយ។ ចូរកាន់លើកគ្នាច្រើន ជាជាងកាន់លើកម្នាក់ឯង។ ㉒

(5) សុខភាពស្មារតី

ប្រសិនបើមានភាពតានតឹងដូចជាអារម្មណ៍ឯកោឬដាច់ដោយឡែក នៅតែបន្ត, បញ្ហាផ្លូវចិត្តដូចជា <ជង្ងឺធ្លាក់ទឹកចិត្ត> អាចនឹងវិវឌ្ឍ។ ចូរគេងនិងសម្រាកឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់។ សូមបំបាត់ភាពតានតឹងឬស្ត្រេសប្រចាំថ្ងៃ ដោយរក្សាទំនាក់ទំនងល្អជាមួយមិត្តភ័ក្រ្ត។ ប្រសិនបើអ្នកមានអារម្មណ៍មិនស្រួលចិត្ត, គេងមិនលក់, ព្រួយបារម្ភឬស្ថានភាពមិនស្រួលខ្លួន សូមពិគ្រោះយោបល់យ៉ាងសកម្មជាមួយថ្នាក់លើឬមិត្តរួមការងាររបស់អ្នក។ ㉓ ㉔ ㉕

5. ដំណោះស្រាយពេលអាសន្ន

ប្រសិនបើលើនាវាមានអគ្គីភ័យ នាវិកទាំងអស់ត្រូវ ធ្វើសកម្មភាពពន្លត់អគ្គីភ័យ, ការពារទឹកពេលទឹកលិចចូល, ជួយសង្គ្រោះមនុស្សធ្លាក់ចូលសមុទ្រ ឬដួលដោយសារកង្វះអុកស៊ីសែននៅក្នុងកន្លែងស្តុកត្រីជាដើម។ ហើយប្រសិនជាអកុសលនាវាហៀបនឹងលិច អ្នករាល់គ្នាត្រូវតែចាកចេញពីនាវាដោយក្បូនសង្គ្រោះជីវិតជាដើម និងសហការគ្នា ហើយរង់ចាំការជួយសង្គ្រោះ។

លើនាវា មានបែងចែកតួនាទីរបស់នាវិកម្នាក់ៗដើម្បីប្រុងប្រៀបសម្រាប់ស្ថានភាពអាសន្នទាំងនេះ។ បន្ទាប់ពីឡើងនាវា ដំបូងត្រូវតែបញ្ជាក់ពីតួនាទីដែលបានកំណត់ឱ្យខ្លួន នៅក្នុងតារាងទីតាំងបន្ទាន់។ សំខាន់ណាស់ក្នុងការសួរថ្នាក់លើហើយយល់ពីអ្វីដែលមិនយល់។ ត្រូវចងចាំសញ្ញាប្រាប់គ្នា និងភ្លើងសញ្ញាក្នុងករណីអាសន្នដូចជាអគ្គីភ័យជាដើមផងដែរ។

ហើយត្រូវមើលបញ្ជាក់ជាមុននូវសកម្មភាពដែលគួរធ្វើដំបូងគេ ពេលរកឃើញអគ្គីភ័យឬការដួលធ្លាក់ចូលក្នុងសមុទ្រ។ ក្នុងករណីណាក៏ដោយ សម្រាប់អ្នករកឃើញទីមួយ, អ្វីដែលត្រូវធ្វើដំបូងគេគឺ“ផ្តល់ដំណឹង” ដល់នាវិកដ៏ទៃទៀត ដូច្នេះពួកគេមិនត្រូវលោតចូលផ្សេងតែម្នាក់ឯងដើម្បីពន្លត់អគ្គីភ័យ ឬលោតចូលជួយអ្នកដួលធ្លាក់ចូលក្នុងសមុទ្រតែម្នាក់ឯងជាដើមឡើយ។

- 「ប្រយ័ត្នប្រយែង!」㉖
- 「មានមនុស្សធ្លាក់!」ស្រែកបណ្ដើរ បោះរបស់អណ្ដែតដូចជាប្រអប់ឈើចូលបន្ដបន្ទាប់។ ㉗

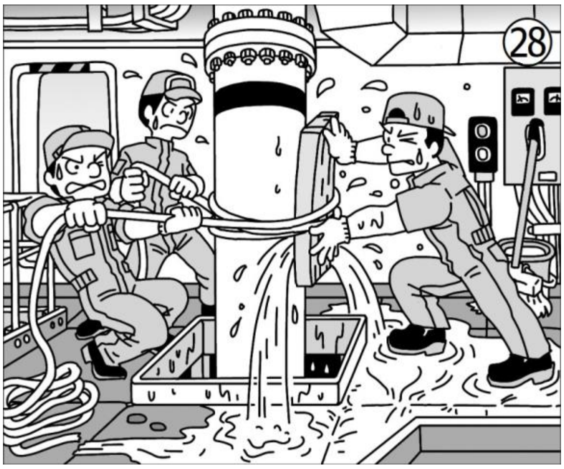

- ជួសជុសបន្ទាន់សិន ដោយមូររុំខ្សែព្ឫរជុំវិញមុខបែកធ្លាយនៅលើបំពង់ទឹកសមុទ្រ។ ㉘
- 「ភ្លើងឆេះ!!」ការបាញ់ពន្លត់អគ្គីភ័យបឋម គឺបាញ់ខិតជិតប្រភពភ្លើងពីខ្យល់។ ㉙

- ជំនួយសង្គ្រោះដាច់ខាតនឹងមក! ㉚
- ជំនួយសង្គ្រោះមកដល់ហើយ! ㉛

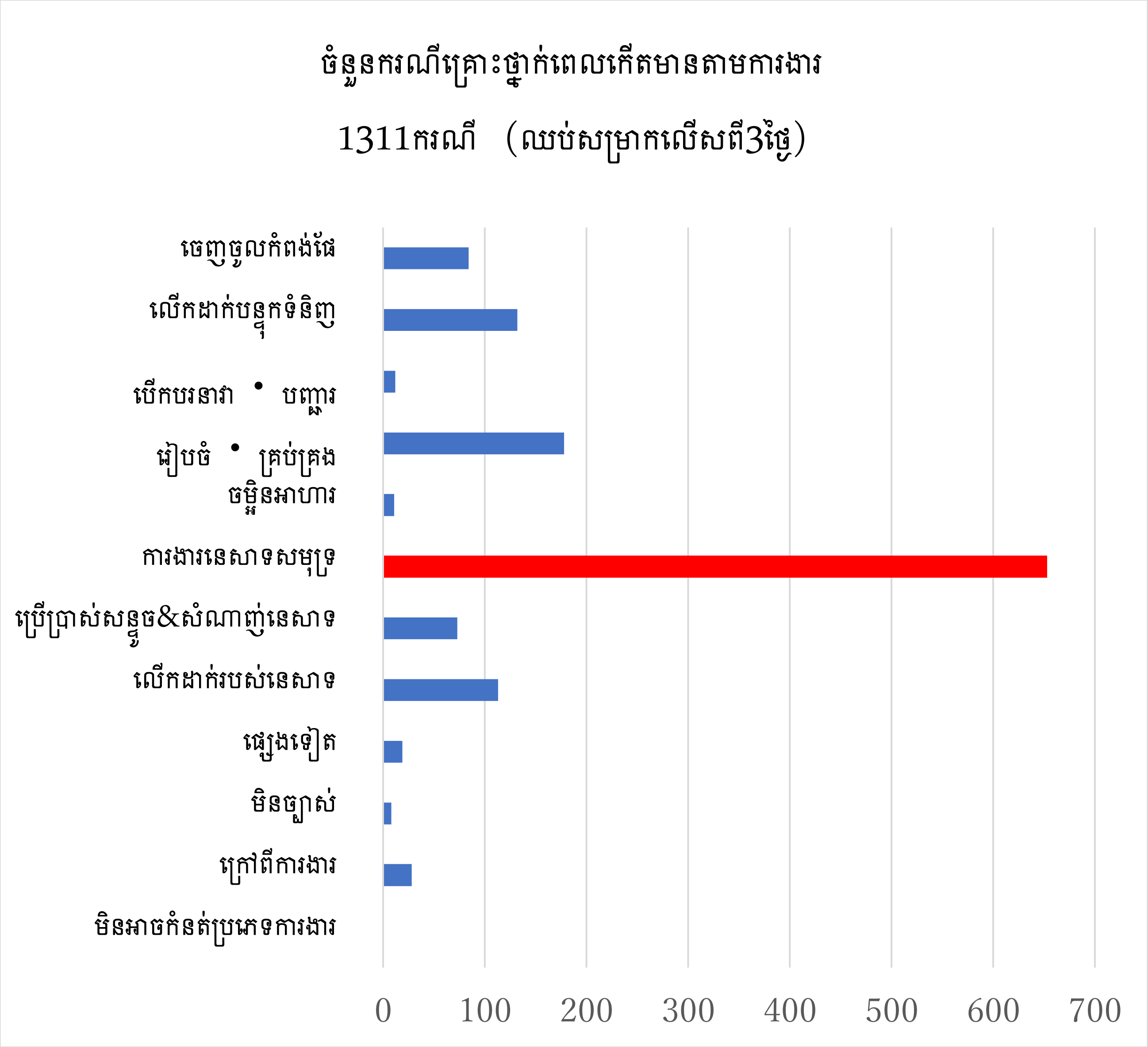

ស្ថិតិប្រចាំឆ្នាំ2014～2017 នៃរបាយការណ៍មាត្រា111 ច្បាប់ស្តីពីបុគ្គលិកកម្មករនាវា

6. វិធានការសុវត្ថិភាពចំពោះការងារលើនាវា

គ្រោះថ្នាក់កើតមានលើនាវានេសាទ ភាគច្រើនកើតមានពេលកំពុងធ្វើការ។

1) រមូរចូល, គៀបជាប់

លើនាវាមានម៉ាស៊ីនជាច្រើន ដែលបញ្ចេញលទ្ធផលធំៗដូចជា ឧបករណ៍នេសាទនិងឧបករណ៍ចងនាវាកុំអោយរសាត់។ ខ្លះមានគម្របឬរបស់ការពារការប៉ះ ប៉ុន្តែវាមិនមានឧបករណ៍សុវត្ថិភាពដូចទ្វារជណ្តើរយន្តដែលដឹងវត្ថុចំលែក ហើយឈប់ដោយស្វ័យប្រវត្តិទេ។ ទោះបីជាមានប៊ូតុងបញ្ឈប់បន្ទាន់ក៏ដោយ ក៏វានឹងមិនបញ្ឈប់ដែរលុះត្រាតែមានអ្នកណាចុចវា។

គ្រោះថ្នាក់ជាច្រើនបានកើតឡើង ដូចជាការរមូរចូលក្នុងនិងគៀបជាប់ឧបករណ៍ស្ទូច・សំណាញ់នេសាទ ហើយមួយផ្នែកឬរាងកាយទាំងមូលត្រូវបានមួលនិងកំទេច។

ករណីគ្រោះថ្នាក់ 1៖ ក្នុងការងារលើកដាក់សំណាញ់ នៅពេលមូរចងសំណាញ់ដោយឧបករណ៍រុំពាក់ខ្សែ ហើយស្ទូចលើក, ដៃឆ្វេងត្រូវបានរមូរចូលទាំងអញ្ចឹង ពេលលើកដោយឧបករណ៍ទាញមូរខ្សែ។ ការងារមូរចងសំណាញ់ដោយឧបករណ៍រុំពាក់ខ្សែត្រូវបានធ្វើដោយមនុស្សពីរនាក់។ ㉜
មូលហេតុ៖ មិនបានប្រាប់គ្នាទៅវិញទៅមកអោយប្រុងប្រយ័ត្នចំពោះសកម្មភាពពេលកំពុងធ្វើការ។ បានធ្វើសញ្ញាប្រាប់អោយមូរលើក ដោយមិនបានពិនិត្យបញ្ជាក់ស្ថានភាព។
វិធានការការពារទប់ស្កាត់៖ ពេលធ្វើការងារដោយនាវិកច្រើនគ្នា, ទោះពេលប្រញាប់ ត្រូវប្រាប់គ្នាទៅវិញទៅមកអោយប្រុងប្រយ័ត្ន ពិនិត្យបញ្ជាក់ស្ថានភាពរួចចាំធ្វើសកម្មភាពបន្ទាប់។

ករណីគ្រោះថ្នាក់ 2៖ ក្នុងពេលធ្វើការលើកដាក់សំណាញ់ដោយប្រើឧបករណ៍មូរសំណាញ់(Net Haulers), នាវាឃ្លីងឃ្លោងខ្លាំងដោយសារព្យុះភ្លៀង ហើយបាត់បង់តុល្យភាពដងខ្លួន, ដៃអាវភ្លៀងត្រូវបានកៀបជាប់ ហើយដៃឆ្វេងឬដើមដៃត្រូវបានកៀបនឹងឧបករណ៍មូរសំណាញ់។ ㉝
មូលហេតុ៖ បាត់បង់តុល្យភាពដងខ្លួន។ ខិតជិតឧបករណ៍មូរពេក។ បញ្ឈប់ឧបករណ៍មូរមិនទាន់។
វិធានការការពារទប់ស្កាត់៖ សម្រាប់ការងារពេលព្យុះភ្លៀង ត្រូវរក្សាជំហរកុំអោយបាត់បង់តុល្យភាពដងខ្លួន និងមិនចូលជិតជ្រុលម៉ាស៊ីនមូររិលឡើយ។ ចាំបាច់ប្រុងប្រៀប ដាក់អ្នកឃ្លាំមើល និងបញ្ឈប់បន្ទាន់។

(2) ប្រតិកម្មតបចលនា • ចលនាហួសកម្រិត

វាអាចមានគ្រោះថ្នាក់ដូចជាពត់ចង្កេះដោយសារលើករបស់ធ្ងន់, ឈើ រមួល គ្រេចសាច់ដុំ ដោយសារជំហរចលនាដងខ្លួនហួសកម្រិត។ ក្រៅពីការងារនេសាទ, វាក៏កើតមានញឹកញាប់ដែរ ពេលប្រើប្រាស់ របស់គ្រងចាប់ត្រី, សន្ទូចត្រី និងសំណាញ់នេសាទផងដែរ។

ករណីគ្រោះថ្នាក់ 1៖ ពេលលើកឡើងកន្ត្រងដាក់ត្រីចាប់បាន ប្រហែល30kg ហើយរៀបនឹងដាក់តាមមាត់ច្រកម៉ាស៊ីនបែងចែករើស, លំយោលនាវាធ្វើអោយបាត់បង់តុល្យភាព ហើយពត់ដៃស្តាំ។ ㉞
មូលហេតុ៖ កាន់លើករបស់ធ្ងន់តែម្នាក់ឯង។ មិនអាចរក្សាតុល្យភាពដងខ្លួនដោយសារលំយោលនាវា។
វិធានការការពារទប់ស្កាត់៖ ចូរកុំភ្លេចថារបស់មិនពិបាកកាន់លើកនៅលើគោក ខុសគ្នានៅលើនាវា, ពេលលើកដាក់របស់ធ្ងន់មិនត្រូវធ្វើម្នាក់ឯងទេគឺធ្វើពីរនាក់ឡើង ហើយប្រុងប្រយ័ត្នចំពោះស្ថានភាពជំហរជើងនិងលំយោលនាវា។ (ត្រូវគិតថាប្រសិនពេលនោះខំហួសកម្រិតហើយត្រូវរបួស ចុងក្រោយបានត្រឹមបន្ថែមបន្ទុកធំដល់នាវិកផ្សេងទៀត, ដូចនេះការហ៊ានសុំជំនួយពិតជាសំខាន់ផងដែរ។)

ករណីគ្រោះថ្នាក់ 2៖ នៅកន្លែងឈរស្ទូចពេលកំពុងស្ទូចចូល ត្រីដែលជាប់បានគ្រវីគ្រវាត់ របូតពីផ្លែសន្ទូច អ្នកស្ទូចរៀបនឹងដួលទៅក្រោយ ខំទប់ជំហរដែរតែគ្រេចចង្កេះខាងស្តាំ។ ㉟
មូលហេតុ៖ ពេលស្ទូចលើកត្រីធូណាស្គីព្យាក(ត្រីកាត្សឺអុ) មិនបានគិតជាមុនថារបូតផ្លែសន្ទូច ហើយមិនបានប្រុងប្រៀបជំហរខ្លួនតាមនោះ។
វិធានការការពារទប់ស្កាត់៖ ពេលកំពុងស្ទូចចូល ត្រីអាចគ្រវីគ្រវាត់របូតពីផ្លែសន្ទូច និងខ្សែសន្ទូចអាចដាច់។ ចាំបាច់ធ្វើជំហរទប់ទល់ក្នុងពេលនោះផងដែរ។ ជាធម្មតា ដាក់កជើងទាំងពីរក្រោមបំពង់បាញ់ទឹកដើម្បីធ្វើអោយជាប់ជំហរជើង។

2020.3

(3) ដួលរលំ, ដួលធ្លាក់, ធ្លាក់ចុះ

ដួលរលំជាគ្រោះថ្នាក់កើតឡើងដោយសារ ជំពប់ រអិលដួលនៅលើជាន់នាវាជាដើម។ បុកទង្គិចខ្លាំងទៅនឹងកម្រាលជាន់ឬរបស់គ្រោង ត្រូវរបួសធ្ងន់ ហើយករណីខ្លះក៏មានករណីដល់ស្លាប់បាត់បង់ជីវិត ។
ហើយការធ្លាក់ពេលកំពុងប៉ះជាន់កាំជណ្តើរឬជណ្តើរលូតដាក់គោងជាដើម ហៅថា「ដួលធ្លាក់」, និងដងខ្លួនធ្លាក់ពីលើអាកាសមកទាំងស្រុងហៅថា「ធ្លាក់ចុះ」។

ករណីគ្រោះថ្នាក់៖ ពេលកំពុងលើកដាក់គ្រឿងបរិភោគ បានរអិលជើង ហើយបានធ្លាក់ពីជាន់នាវាមកកន្លែងស្តុកត្រី ហើយបានបុកជង្គង់ខាងស្តាំខ្លាំង។ ㊱

មូលហេតុ៖ ពេលកំពុងបោះយុថ្កាចុះឈប់, ពុំមានលំយោលនាវាទេ តែមិនបានប្រុងប្រយ័ត្នអោយមែនទែនចំពោះជំហរជើង។

វិធានការការពារទប់ស្កាត់៖ នៅជាន់នៃនាវានេសាទ, មានផ្នែកមាត់បើកនៃអាងស្តុកត្រី និងឧបករណ៍ស្ទូចត្រីនៅកន្លែងចង្អៀត និងកន្លែងលយចេញ ដូចនេះទោះពេលនាវាមិនយោលក្តី ចាំបាច់ប្រុងប្រយ័ត្នអោយបានគ្រប់គ្រាន់។ ត្រូវជៀសវាងការអោបលើករបស់ដែលមើលមិនឃើញខាងមុខ។

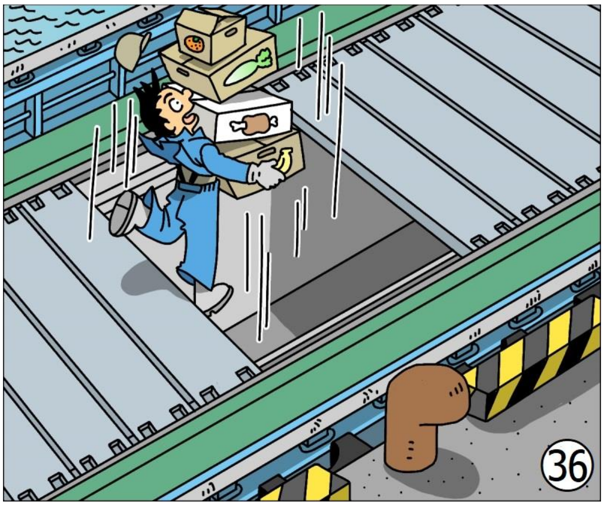
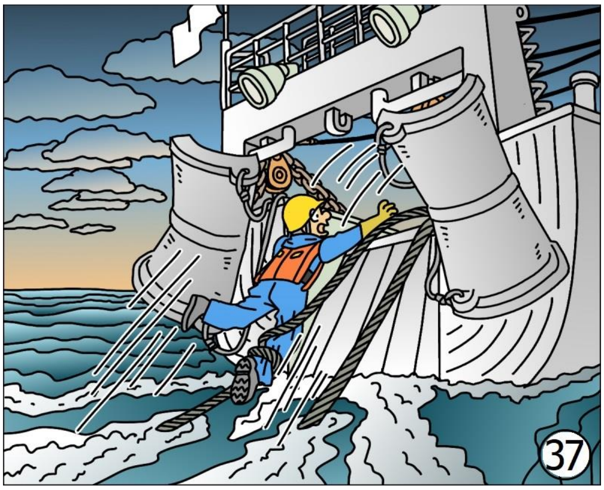

4) ការដួលធ្លាក់ក្នុងសមុទ្រ

វាងាយកើតមាន ពេលជំពប់, គ្រលែងតាមលំយោលនាវា, រមូរចូលឧបករណ៍ស្ទូចត្រី • សំណាញ់ត្រី, ហូរតាមរលកជាដើម ហើយជាគ្រោះថ្នាក់ដែលមានអត្រាស្លាប់ខ្ពស់។
វាកើតឡើងជាចម្បងពេលកំពុងនេសាទ ប៉ុន្តែវាក៏កើតឡើងផងដែរនៅពេលស្រវឹងស្រាបាញ់នោមកៀននាវា ឬពេលចុះឡើងនាវានិងដីគោក។ ក៏មានករណីជាច្រើនទៀតដែលមូលហេតុមិនច្បាស់លាស់ព្រោះមិនមានសាក្សីបានឃើញ។

ករណីគ្រោះថ្នាក់ 1៖ ពេលកំពុងបោះសំណាញ់ គេបញ្ចេញបន្តបន្ទាប់នូវឧបករណ៍នេសាទដូចជា របស់អណ្តែត, ខ្សែពួរ និងសំណាញ់ជាដើម នៅពេលដែលខ្សែចុងក្រោយត្រូវបានបញ្ចេញ, ក៏ធ្លាក់បាត់ខ្លួនក្នុងសមុទ្រជាមួយនឹងខ្សែពួរពីស្លីបវេឬផ្លូវរអិល។ ㊲

មូលហេតុ៖ ធ្វើការកៀកជាប់នឹងខ្សែពួរដែលបញ្ចេញពីស្លីបវេ។ នាវិកមិនបានប្រាប់គ្នាអោយប្រុងប្រយ័ត្នទៅវិញទៅមកនូវជំហរធ្វើការនិងទីតាំងឈរ។

វិធានការការពារទប់ស្កាត់៖ ស្លីបវេគឺងាយរអិល ដូចនេះត្រូវប្រុងប្រយ័ត្នជំហរជើង, ត្រូវពាក់ស្បែកជើងសុវត្ថិភាពដែលទប់កុំអោយរអិល, ហើយមិនត្រូវកន្ទែកជើងដើរឆ្លងខ្សែពួរ ឬដាក់ជើងក្នុងកង និងប្រុងប្រយ័ត្នកន្លែងឈរផងដែរ។ វាសំខាន់ណាស់ដែលនាវិកផ្តល់សញ្ញាប្រាប់ការងារច្បាស់លាស់ ហើយនាវិកឃ្លាំមើលគ្នា, ប្រាប់គ្នា និងប្រុងប្រយ័ត្នទីតាំងឈរ។

ករណីគ្រោះថ្នាក់ 2៖ ពេលនាវាកំពុងបើកបរដោយបានបញ្ចប់ការលើកដាក់សំណាញ់ នាវិកដែលបានធ្វើការរៀបចំសំណាញ់លើជាន់នាវាផ្នែកខាងក្រោយ បានបាត់បង់តុល្យភាពដងខ្លួន ហើយធ្លាក់ចូលសមុទ្រ និងបានបាត់ខ្លួន។ ㊳ ㊴

មូលហេតុ៖ បានធ្វើការតែម្នាក់ឯងនៅលើសំណាញ់ដែលមានកន្លែងដាក់ជើងអន់។ នៅពេលបាត់បង់តុល្យភាពដងខ្លួនដោយសារលំយោលនៃតួនាវា, អត់មានរបស់កាន់ដើម្បីទប់ដងខ្លួនដូចជាបង្កាន់ដៃជាដើមឡើយ។

វិធានការការពារទប់ស្កាត់៖ នៅលើសំណាញ់នេសាទដែលមានកន្លែងដាក់ជើងអន់, ត្រូវប្រុងប្រយ័ត្នជាពិសេសចំពោះជំហរជើង ហើយរក្សារបស់ដែលទប់ដងខ្លួននៅពេលបាត់បង់តុល្យភាពអោយជាប់ប្រចាំ។ អនុលោមតាមច្បាប់ នៅពេលធ្វើការលើជាន់នាវា ត្រូវប្រើប្រាស់អាវការពារជីវិត ឬធ្វើការចាប់ពីពីរនាក់ឡើង ហើយគោរពយ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់ចំពោះការដាក់អ្នកឃ្លាំមើល។

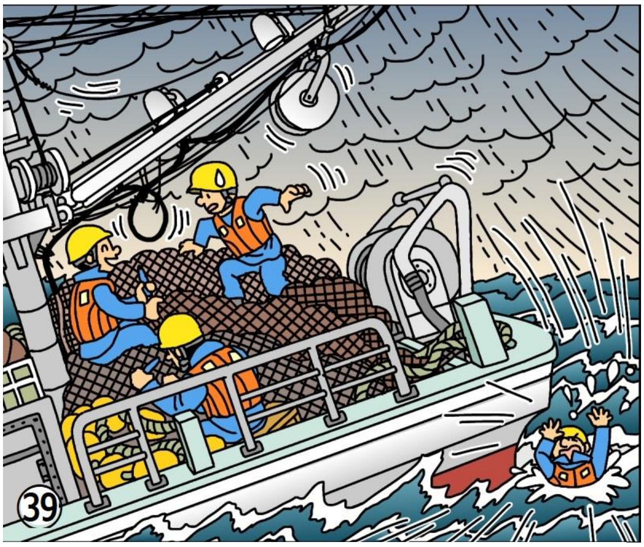

II ការងារចិញ្ចឹមជលផល

1. ការងារចិញ្ចឹមជលផល

សម្រាប់អ្នកធ្វើការចិញ្ចឹមជលផល ចាំបាច់ប្រុងប្រយ័ត្នពេលត្រូវធ្វើការដូចគ្នានឹងការងារលើនាវាផងដែរ។ សូមអាន ⇒ Ⅰ. 3, 4

2. វិធានការសុវត្ថិភាពនៃការងារចិញ្ចឹមជលផល

ករណីគ្រោះថ្នាក់ 1៖ នៅកន្លែងលាងអយស្ទ័រ កម្រាលជាន់សើម តែដោយប្រញាប់ទើបរត់ ក៏រអិលដួលបាក់កដៃ។ ㊵
មូលហេតុ៖ កម្រាលជាន់សើម ហើយរត់។
វិធានការការពារទប់ស្កាត់៖ កម្រាលជាន់សើម ងាយរអិល។ ត្រូវពាក់ស្បែកជើងមិនងាយរអិល។ ដើរ មិនត្រូវរត់។
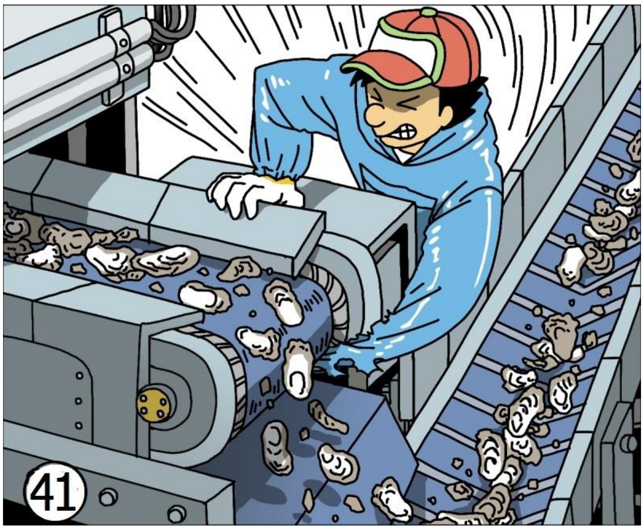
ករណីគ្រោះថ្នាក់ 2៖ ពេលកំពុងប្រើខ្សែពាននាំឬខនវេយ័រសម្រាប់ដឹកជញ្ជូនប្រភេទលៀសគ្រំ មានកំទេចជាប់ស្ទះនៅផ្នែកបង្វិល ហើយពេលយកចេញ ដៃកៀបជាប់។ ㊶
មូលហេតុ៖ យកកំទេចចេញដោយមិនបានបញ្ឈប់ម៉ាស៊ីនជាមុន។
វិធានការការពារទប់ស្កាត់៖ ពេលយកកំទេចជាប់ចេញពីម៉ាស៊ីន ឬពេលសំអាត ដាច់ខាតត្រូវបញ្ឈប់ម៉ាស៊ីន។